

נועם זיידר

יו"ל ע"י מבין 'יקרא קדישא' מורשת רבנו"ק
שכונת 'רמות דוד' קרעטשניף - קרית גת

פרישת וישלח תשפ"א + גליון ג'

שיח"ק מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועים וראתך

שיחת קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לבחורי ישיבת "ילדי שניא ויעקב" לקידוב רחוקים

שלום וברכה בחורים יקרים, אנחנו מודים להשי"ת על היהודים הטובים שברא, ועכשיו אני יודע ביותר להודות לה' בראותי איזה יהודים יקרים יש לו.

שתדעו לכם העיקר צריך לדעת שהקב"ה ברא שמים וארץ ואת כל העולם כולו והוא מחיה את כל העולם כולו והוא מושל בכל ושולט בכל והוא מחיה כל אדם, והוא משפיע לו את כל הנצרך לו.

ושתדעו שהקב"ה אוהב את כל אחד מכם אהבה בלי מיצרים כל אחד הוא בן יחיד של הקב"ה, וכשאתם יודעים שהוא אוהב אתכם אתם צריכים להיות מקושרים לקב"ה, כמו אבא שאוהב את בנו, בנו מחזיר לו אהבה.

תדעו יש לכם סידור תתפללו בתקשו ממנו, הוא נתון לכל אחד, אבינו שבשמים רק מחכה שנבקש ממנו כדי להעניק לנו, כל דבר ולו הקטן ביותר שרובץ על ליבכם או שאתם חפצים תתפללו וה' יתן לכם, אבל גם צריך להחזיר לו.

הקב"ה ברא אותנו עם הודאות יצרך כרכתי "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי", אם לא התורה הקב"ה לא היה בורא את העולם, הוא ברא מליוני אנשים ואין לנו מושג למה הקב"ה היה צריך את זה, ואפי' דוד המלך ע"ה שכבר כן השיג על כל דבר למה הקב"ה ברא אותה ואפי' על עכביש, הקב"ה ברא את כל העולם למען עם ישראל, וכל יהודי בכל דבר קטן שהוא ערשה למען הקב"ה, הוא גודם כזה נחת רוח ותענוג לו.

אנחנו צריכים להשתדל כל אחד להרכות במצוות כ"א כפי יכולתו, תתחילו אתם תראו את התענוג שיש בתורה ובמצוות, אני מתאר לעצמי שכולם שומרי שבת, ומי שח"ו לא, זה רק מפני שהוא לא יודע את הטוב הטמון בשבת, ממשילים תולעת שנכנסת לחזרת היא חושבת שאין יותר טוב מזה, אם היה לה דעת היתה נכנסת לאפרסק היה לה הרבה יותר טעים, בן אדם צריך להרגיש את התענוג שיש בשבת.

טפתי פעם לחו"ל ישב לצירי יהודי שלראובנינו לא זוכה לשמור תורה ומצוות, בדברי אליו הוא אומר לי, למה לי לשמור שבת כשבילי זה לא מנוחה, המנוחה שלי זה לנסוע לים, אמרתי לו שזה לא נכון הוא לא מעמיק לחשוב שכל דבר קטן זה עול, היה פעם אחד שחזר מטיול בשוויץ אחד שהסתובב בחדים ובדרכים המיוחדות, התקשרתי לקרמו בשלום עליכם, הוא נאנח ואומר לי שהוא חייב לנח קצת, אמרתי לו הן רק עכשיו חזרת ממנוחה בשוויץ, הוא אומר לי לא, אני צריך לנח מהחופש, כל הנסיעות התישו אותי. ככה זה כל דבר לכשל לעשות הכל זה עבודה, והקב"ה ברוב רחמי וחסדיו נתן לנו את שבת קודש, הקב"ה בא ואומר לנו יהודים יקרים למענכם,

המשך בעמוד ב' >

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה'נועים ישראל' זיע"א

נועים ישראל

"קטנתי מכל החסדים" (לבי"א).

שהקב"ה יעניש אותנו בחסדים

ונ"ל עפ"י המשל מהמגיד מדובנא ז"ל על שר שחטא חטא גדול ונתחייב ראשו למלך, ודנו המלך וכל השרים והתעצבו ביניהם איזה עונש חמור וישת עליו על חטאו הגדול הנורא, אחד אמר במיתה, והאחד כשריפה וכו', עד שקם פיקח אחד ונענה, אדוני המלך הנה אם יענישוהו בעונש מיתה אינו אלא צער של כמה רגעים, כשריפה עוד כמה רגעים ותיכף חלף לו מן העולם, אך אנו צריכים להענישו בעונש שיצטער ימים ושנים רבים על חטאו אשר חטא, לכן עצתי היא שיעלהו המלך לגדולה יותר לעשותו שר האוצר וכדו', אשר מתוקף תפקידו יהיה עליו להתייצב מידי יום ביומו לפני המלך, ומה מאוד יגדל צעדו וכשתו לעמוד לפני המלך כידעו שהוא חטא ופשע כ"כ, ולא די שלא חמיתו המלך אלא עוד הגדילו ונשאו על כל השרים, ויגרום חרטה בליבו ככל יום מחדש.

ובזה פי' א-ל נקמות ה' א-ל נקמות הופיע', דאם ח"ו בני" לא הטיבו מעשהם וצריך להענישם ח"ו עפ"י הדין א-ל נקמות ה', אזי מבקשים אנו שיהי' א-ל נקמות הופיע, שהעונש הנקמה יהי' באופן הנ"ל ע"י שהקב"ה יופיע וישפיע רוב טובה וברכה לעם קרובו ותגדל הברשה.

וזהו 'קטנתי' שנעשה האדם קטן ושפל בעיניו ולבו נשבר בקרבו, 'מכל החסדים' בראותו שלא די שלא הענישו השי"ת על רוב עונותיו, אלא עוד הגדיל חסדו להשפיע עליו רוב שפע ברכה כרחמים וחסדים גדולים ועצומים.

האדם נופל לקטנות מרוב חסדים

עוד ירמוח קטנתי מכל החסדים. ע"ד שאה"כ

ואתנה אמרת הישב איטיב עמך. ונל"פ ע"ד הרמז, 'ואתנה אמרת הישב' אם יאמר האדם תמיד שטוב לו, וכל מה העביר רחמנא לטב עביר, אזי אומר הקב"ה איטיב עמך' שיטיב עימו כאמרת.

גדולה מידת הענווה מכל המידות טובות

או יאמר קטנתי מכל החסדים. החסדים רומז למידות טובות, והמידות טובות הטבעיים באדם מקודם מצד מידת החסד, ואמר ז"ל (ע"י) 'ענווה גדולה מכולם, וכמרגלא בפומיה רב"ק אאמו"ר זיע"א, מאמר הרח"ק החוזה מלובלין זיע"א 'בעסער איינער וואס ער איז נישט אין ער איז ווייסט אז ער איז נישט, ווי איינער וואר איז יא אין ווייסט אז ער יא', (דעדיף טפי אחד שהוא כלום ויודע שהוא כלום, מאשר אחד שהוא משהו ויודע שהוא משהו). משום דע"י מידת הענווה מתקרב האדם להשי"ת, אך ע"י גאוה מתרחק ח"ו כאו"ל (פסטה ה) 'אין אני והוא יכולין לדוד בעולם, ע"כ מידת הענווה גדולה מכולן דע"י יכולין להתקרב להקב"ה, וזהו 'קטנתי' דגדולה מידת הענווה ושפלות שאדם מקטין את עצמו, 'מכל החסדים' יותר מכל שאר המידות טובות.

המשך בעמוד ב' >

צריך להוסיף בעבודת ה' על כל חסר מה'

או יאמר קטנתי מכל החסדים. ע"ד דא"י בספרה"ק חובות הלכות (שער עבודת האלוהים) דככל שהקב"ה מוסיף להטיב לאדם עליו להוסיף בעבודתו ית', וזהו שאמר יעאע"ה 'קטנתי' נעשיתי קטן ושפל בעיני, 'מכל החסדים' שהקב"ה השפיע עלי, דעלי להוסיף בעבודתו ית'.

אסור לאדם לחשב שכבר עשה משהו לה'

קטנתי מכל החסדים וגו' ועתה הייתי לפני מחנות. נ"ל עפ"י כ"ק אאמו"ר זיע"א, על הא דאיתא בגמ' (ברכות פא) 'כשחלה רבי יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקר, כיון שראה אותם התחיל לבכות, אמרו לו תלמידיו נר ישראל עמוד הימיני פטיש החזק מפני מה אתה בוכה, אמר להם אילו לפני מלך בשך ודם היו מוליכין אותי שהיום כאן ומחר בקבר וכו', אעפ"כ הייתי בוכה, ועשיתי שמוליקים אותי לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים וכו', ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים אחת של גן עדן ואחת של גיהנם ואיני יודע באיזו מוליכים אותי ולא אבכה, עכ"ל הגמ'.

הקשה וכי זה שמוליקים אותו לפני ממ"ה הקב"ה אינה סיבה מספקת לבכות, והיה צריך להוסיף 'ולא עוד' דמשמעו שיש לו סיבה גדולה יותר לבכות שיש לפניו ב' דרכים, והלוא זהו סיבה קלה יותר מסיבת זה שמוליקים אותו לפני הקב"ה.

ותירץ דיהודי צריך לדעת תמיד שעדיין לא התחיל לעבוד את ה', ובכך יוסיף תמיד לעבוד בלבב שלם, ולזה בכה ריב"ז על פחיתות מדרגתו בעבודת השי"ת, ולזה אמר 'ולא עוד' דלא די בכך שמוליקים אותו לפני ממ"ה הקב"ה, 'אלא שיש לפני שני דרכים... ואיני יודע באיזו מוליכים אותי' היינו שהוא במדרגה פחותה כ"כ שהוא עוד מעלה בדעתו שיש לפניו ב' דרכים, היינו שיש אפשרות שמקומו בגן עדן, ולזה אמר 'ולא עוד' שיש לו יותר סיבה לבכות, דהא איך יעלה האדם בדעתו שיש אפשרות שמקומו בגן עדן, דהא זאת אומרת שהוא חושב בדעתו שהוא עשה משהו בעולם הזה לכבודו ית', והלוא האדם תמיד צריך להיות ליבו נשכר מקרבו על חסרונו בעבודת השי"ת.

וזהו שאמר יעאע"ה 'קטנתי מכל החסדים' שאני קטן דל בתורה במצוות וכמעש"ט, ולא עוד אלא 'ועתה הייתי לפני מחנות' אני עוד מעלה בדעתי שיש לפני שני מחנות היינו גן עדן וגיהנם, דיש אפשרות שמגיע לי גן עדן.

"הצילני נא מיד אחי מיד עשיו כי ירא אנכי אותו" (לכ"ב).

להינצל מהיצה"ר שבא ברמות יצה"ט

לכאורה 'מיד עשיו' מיותר, דמיד אחי ודאי שעשיו הוא, גם תיבת 'אותו' נראה מיותר, אלא הצילנו... כי ירא אנכי.

ונל"פ בהקדם דברי זקה"ק מוה"ר ישראל בעש"ט זיע"א על הא דאיתא בגמ' (שבת עה) 'שוחט משום מאי חייב רב אמר משום צובע' ופי' התוס' שאשוחט דעלמא קאי.

וביאר דכוונת התוס' קאי על היצה"ר שהוא שוחט דעלמא, דאדו"ל (כ"ב טו) הוא יצה"ר הוא מלאך המוות, והנה אמרינן בהגדה ש"פ כפיוט חד גדיא 'ואתא הקב"ה ושחט לשוחט' (עין סוכה נב) היינו ליצה"ר שהוא שוחט דעלמא כנ"ל, וע"ז מקשה הגמ' 'שוחט' היינו היצה"ר שהוא שוחט דעלמא, 'משום מאי חייב' מיתה בידי הקב"ה, הלא בעבוד זה כראו הקב"ה שיפתה בני אדם לעבוד עבירות, א"כ כזה שהוא מפתה בני"א לעבוד עבירות הוא עושה רצון קונו, ומתוך בגמ' 'אמר רב משום צובע' דמשום כך חייב היצה"ר מיתה בידי הקב"ה, שהוא צובע עצמו ללבוש של היצה"ט, היינו שהוא מסמא את עיניהן ולבן של ישראל, וממצוה הוא עושה עבירה, ומעבירה הוא עושה מצווה, ואין זה הפקדו אלא לפתות בני"א לעבוד עבירות ותו לא, ומכיוון שהוא מועל בתפקידו כדן הוא שיענש.

וזהו נל"פ הכתוב 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' דהנה עשיו רומז ליצה"ר כידוע (וה"ק ח"ג קפה), וזה היה תפילת יעאע"ה 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' היצה"ר הוא עשיו, הבא אלי ברמות 'אחי' כאילו שהוא יצה"ט, כלומר שמעבירה הוא עושה מצווה דהו נסיון גדול וקשה מאוד, 'כי ירא אנכי אותו' ירמוח שירא אותו ית', כי עבדך ירא את ה' מאוד, ומתירא אני פן אכשל ואעבוד על רצונו ית' ח"ו.

ותנתוק מהכל כשבא השבת, למענכם, כל מי שטרח בער"ש יאכל בשבת, ואנשים אומרים אוי שכתתי לעשות את זה ואת זה, זה לא נכון כי אם מתרגלים תראו שזה קל תכין הכל מער"ש ש באה שבת באה מנוחה, יושבים ומתענגים בשולחן שבת סעודת שבת שרים שירות ותשבחות והולכים לביהכ"ס להתפלל, אין תענוג כמו שב"ק רק תרגישו את הטעם תשמחו ותקדו לקב"ה כל דקה על השבת שנתן לנו, שכ"א ישתדל דבר ראשון זה שבת, ולא להלל את השבת ח"ו כמה שכ"א יכול, ואם מחללים ח"ו את השבת אנחנו מחללים את עצמינו, כמו הנותן מתנה לחבירו ומחזיר לו ח"ו קיתון על פניו, הקב"ה נתן לנו כזה מתנה טובה ויפה שאין כמוהו, ואפי' הגויים מנסים להקות את זה אף אחד לא יכול להקות את השבת, אז הם עשו יום ראשון יום שבתון, בשביל מה רק כדי להקות את עם ישראל, אז אנחנו צריכים לשמוח שקיבלנו את השבת מהקב"ה, ולהשתדל לשמרה ולשמרה בה.

שכל אחד ישתדל להניח תפילין ככל יום, אשריכם ישראל! צריכים לשמוח כל דקה שאנחנו יהודים, אנחנו אומרים כל יום ברוך שלא עשנו גוי, ויצאים ורואים מי הם יהודים ואיך נראים יהודים טובים, איזה קלסתר פנים יש להם, אבי ז"ל הכ"מ סיפר שנכנס אליו פעם יהודי עשיר גדול שלא היה חסר לו כלום, אבל לא שומר תומ"צ, היה לו כל טוב שבעולם הנראה לעין, הוא נכנס לאבי ואמר לו, כבוד הרב לא טוב לי, רע לי, אמר לו אבי למה? יש לך כל טוב שבעולם מה לא טוב לך, אמר לו - כבוד הרב לא טוב לי, רע לי בחיים, עד שאבי אמר לו תתחיל לשמור מצוות, והסוד הוא שאדם צריך סיפוק בחיים לימודים או עבודה אבל חייב סיפוק בחיים, מספרים שפעם היה כומר שרצה להעניש אנשים אבל לא היה לו סיבה די מצדקת ככדי להענישם כמות, מה עשה נתן להם עבודות שירות, לקח אותם על שפת הים והעמיד שם חביות ענקיות שמוטמנים חלקם באדמה ולמטה עשה חור, ואמר להם אם תמלאו את כל החביות במים תשתחררו, והם כמובן לא ידעו שיש חור וניסו למלאות ולמלאות ולא הצליחו ומתו מזה, ממה? מחוסר סיפוק, הם ידעו שרק דרך זה ינצלו ולא היה להם סיפוק ולא ראו תוצאות ומזה מתו.

ככה זה אדם שיעבוד, כל דבר שיעשה ולא יראה מזה תוצאה ולא יהיה סיפוק, הוא לא יעבוד, וכשאין לו את כל הטוב שבעולם ואין לו סיפוק הוא לא תולה את זה בעבודה שלו ובטענות שונות בגלל שאין לו רכב יפה או בית יפה והוא לא מלינו, תמיד מנסה להגלות את זה כמה שחסר לו, והנה זה שהגיע לאבי ז"ל שהיה לו כן כל טוב שבעולם לא היה לו סיפוק.

אלא מכיון שיהודי הסיפוק שלו זה סיפוק רוחני, זה הסיפוק האמיתי, יש ליהודי נשמה גבוהה חלק מלמעלה של קדושה, עצם היהודי זה לא בשך האדם, אלא נשמה שזה חלק אלוהי ממעל, יהודי אין לו סיפוק מחתיכת פיצה ולא מכסף וכדו' זה לא משביע אותו, אז גוי שנשאר קצת רעב אומר שלא היה לו טעים האוכל, ומחר ילך למסעדה אחרת ויהיה יותר שבע, אבל יהודי הגוף שבע אבל הנשמה לא שבע, רק כשיש לה את האוכל שלה שזה תורה ומצוות, כתוב במשנה 'איזו עשיר השמח בחלקו, מה הפשט בזה, שהיו יהודים שהסתפקו במועט ולא היה להם כמעט לאכול, והיו שמחים ועלילים ולא היה חסר להם שום דבר, כיצד, כיון שהנשמה שלהם שזה מה שהם באמת, היא הייתה שבעה ולכן לא היה חסר להם שום דבר.

אני מברך אותכם שה' יעזור לכם ויוליד אתכם בדרך הטובה והצרופה, ושתזכו ללכת בדרכים טובים, ולהתחבר עם חכמים טובים, ושיתן לכם עושר ואושר שיצליח את דרככם, ושתזכו כולכם להתקרב לקב"ה ולעשות לו נחת רוח, ושימלא לכם את כל משאלות לבכם לטובה ולברכה לאורך ימים ושנים טובות אמן.

• הרב שלהם ביקש ליתן להם איזה דרך בעבודת ה' •

המשנה אומרת (אבות ב.ט) 'איזוהי דרך ישרה שירדך בה האדם, רכי אלעזר אומר, לב טוב, אמר להם, רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריתכם, שכלל דבריו דבריכם'.

לב טוב ומידות טובות לפרגן לשני, היה צדיק גדול הרח"ק מראפשיץ זיע"א, שיצא פעם והסתובב בחוץ ולפתע קראו לו להיכנס לבית להשלים מגין ליציאת נשמה, בדיכנסו ראה יהודי זקן כבן תשעים שוכב על המיטה עיניו פתוחות והכל בסדר, הוא הסתכל לחוץ עיניו הוא ראה שהוא שכור מאד, שאלו הרח"ק מדוע אתה שכור, השיב האישי, לא איכפת לי למות, איכפת לי שאחרים נשארים לחיות...

על זה אנחנו צריכים לעבוד שלא יבא לנו שאחרים חיים, זה מידות טובות שכל אחד יפרגן לשני ולא יהיה איכפת אם השני מצליח וכו', ואם יש לב טוב או הלב טוב הוא גם לקב"ה, שהקב"ה יעזור לכולנו שיהיה לנו לב טוב בעו"ה, ושאהר יפרגן לשני ויעזור לשני עם אהבה ואחוה ודעות בעו"ה, הכל כלול בלב טוב אם יש לב טוב או יש גם לב עם לקב"ה.

להוות בנינים

עבודת מדידת ז'ק זיע"א
ברידי הווה עובדא

משב"ק הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן
ר' אהרן הרבב"ש שליט"א

אומרים בשם הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א שהתבטא פעם שאחר אריכות ימיו ושנותיו ידברו שמאיר'ל עשה כזה מופת וכזה מופת, אבל זה שככל שבת באמירת "נשמת" נפשו יצאה בדביקות לה' מזה לא ידברו...

קדושים תהיו

ידוע עבודתו בקודש של רביה"ק זיע"א בעת התפילה, בכבודו עת היה הצה"ק ברחוב אלישע היה זה ביום המישי פרשת קדושים בבוקר אחר שמחה שהתקיימה לילה קודם, והרבי ביקש ממני להעיר את הבחורים לתפילה ולהודרו שלא לעבור הלילה וחס על זמן תפילה, הבחורים היו מחולקים בשלושה דירות ולקח יותר מחצי שעה עד שהערת את כולם במקומות השונים, אכן כולם התייצבו אבל אני הייתי קצת מותש מהריעות ומהעבודה, בהגיע לקריאת התורה עמתי על יד הבימה, והרבי החל בקריאת "קדושים תהיו" בקולות וברקים בלהבת אש, ובפרט בסוף שלישי בתיבת "ויראת מאלוהיך" היה ממש "ותהלך אש ארצה" הכל רעד, זה לא הגומות מי שלא ראה זאת לא יוכל לשער בדעתו איך היה נראה המחזה הזה, והיתה התעוררות גדולה מאוד לכל הקהל וזה כל כך נסך בי התעוררות וחיות עד שהרגשתי שפג ממני כל התשישות.

זמן תפילה

כידוע שהרבי היה מדקדק מאוד בהלכה, וכמה עורר על ענין זמן תפילה, יום אחד שלמחרת שמחה בחצה"ק והבחורים התעוררו קצת מאוחר, ולמרות שהרבי התפלל במרוצה אחריו בכמה דקות את זמן תפילה, הרבי חרה לו מאוד על כך ומיד בסיום עלינו לשבח' בעמדו על מקומו חליץ תפילין של ראש והיסב פניו אל הציבור, והוכיח קשות על שלא התפללו בזמן תפילה כפי ההלכה, 'לכן אמר הרבי' כל אחד יקנוס עצמו ויתן ח"י פרושות לצדקה ואף אני אתן, כל כך היה מקפיד בהלכה.

מ'כל צ'רה ה'צילנו

ערב פסח שנת תש"ן אחר עבודתו בקודש של הרבי באפיית מצות שנמשכה כמה שעות והיה תשוש מאד, נכנס הרבי לחדרו לפוש מעט, הסדר היה שבלי ליום טוב אחר התפילה היה הרבי מחלק ג' מצות לקהל, ולא לו שנסעו מחוץ לעיר להג קיבלו מיד אחר אפיית מצות, כן היה אז נכנסתי לרבי לקבל מצות לקערת ליל הסדר של אבי מורי

ומיד רצתי לתחנת האוטובוס, לפתע רץ אחרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ונתן עוד מצה אחת ואמר לי 'הרבי שלח לך עוד מצה שתתן לזקנתך', והאדמו"ר שליט"א הפליא שזהו חידוש גדול שהרבי ישלח מיוחד מצה לזקנתו, ואמרנו אולי לכבדה אמר הרבי בשל היותה בת הרה"ח רבי אליעזר איטר ז"ל שהיה מתלמידיו הגדולים של הרה"ק הרי"ר מרדכי'ע מנדבורנא זיע"א.

באסרו חג של פסח היה ברית כמשפחה, נכר לדודי רבי פנחס לנדמן ע"ה שהתקיים בטלוסטון, מפתח תקווה יצא טנדר של כל המשפחה גם זקנתי נכחה שם, באמצע הדרך במקום שהיה תהום רבה לצד הכביש, הגיע ערבי ימ"ש עם משאית ונגח בטנדר ודחפו להתגלגל לתהום, בגס נתקע הטנדר באילן גדול באמצע מורד הדרך, ספק אם היו יוצאים חיים אם היה מתגלגל עד למטה ח"ו, כמה נפצעו וביניהם ילד שנפצע קשה, גם זקנתי פתחה את הראש ועוד כמה חבולות בגופה, ראינו ניסים בעניינים וב"ה בסוף כולם נתרפאו.

בר"ה אייר חזרתי לשיבה בקרית גת וביקשתי מר' נטע בלערי ז"ל שהיה נבאי שברצוני להיכנס לקבל שלום מהרבי תיכף, ואינו יכול לחכות עד שבת, אבל ר' נטע אמר לי שהרבי יושב כעת בקליניע שטיבל ואי אפשר להיכנס, הפצרת בו מאוד ומכיוון שר' נטע אהב אותי וחיה עושה לי כמה מיני פרוטקציות הוא הכניס אותי לרבי, כשהייתי בקו"פ הזכרתי את שמות זקנתי ושאר הפצועים לרפ"ש, הרבי הגביה את עיניו הקדושות והסתכל עלי ושאל אותי מסרת את המצה לזקנתך? חיל ורעדה אהזנתי והתמלאתי בבושה וכלימה כיוון שבליל הסדר היא נסעה לשהות אצל בנה שבירושלים ובכרי לשמור את זה הנחתיו מעל ארון הספרים, וכשחזרה בחול המועד נשכח הענין מליבי והמצה נשארה שם, אבל הרבי השיב בכת צחוק די בזה ששלחתי את המצה ג"כ היה שמירה, אבל אם היית מוסר את המצה בכלל לא היה קורה כלום.

הוכח תוכיח

מחזה שלא ישבח היה ביום טוב שביעי של פסח תש"ן, הבחורים חזרו לשהות בצל הקודש ליו"ט, בליל החג לאחר התפילה עברו כל הקהל לומר 'נט יום טוב', אחד הבחורים שעבר הסתכל עליו הרבי ואמר לו נט יום טוב, אחריו עבר הבחור הרה"ח רבי יוסף הלל קניגסברג ע"ה והרבי אמר לו 'נט יו"ט' והחל לגעור בו נוראות 'היתכן שבחור

יתפלל כל החול המועד בלי מנין, רבי יוסף הלל החליף גונים והתבייש מאוד מול כל הקהל, אבל הרבי לא הרפה והמשיך בדברי תוכחה, רבי יוסף הלל לא ידע על מה כל זאת, הרי הוא לא הפסיד אף תפילה במנין, אבל כמובן לא השיב לרבי כלום, מיד כשסיים הרבי את דבריו אמר לו 'אל תיקח ללב לא אליך התכוונתי וכך המשיך לפייסו בדברים כמה דקות שכונתו היה לאחר, עד שנחה דעתו.

אחרי שעברו כל הקהל, נעמדו הבחורים בב' שורות והרבי עבר ביניהם ליציאה מהבית מדרש, כשהרבי הגיע לבחור שעבר לפני רבי יוסף הלל החווה הרבי בידו ואמר לו בשאלה 'אולי אליך התכוונתי'... ונכנס לחדרו, אחר כך הודה הבחור שלדאבונו הוא נאנס כל ימי החוה"מ והתפלל ביחידות.

ראינו בזה גדלותו של הרבי שחזה הכל בעיני הצופיות, ומצד אחד חפץ להוכיח אבל מצד שני לא רצה כל כך לבייש את הבחור, לכן הוכיח בחור אחר ואחר כך פייס אותו מול כולם שאין התוכחה מופנית אליו.

רוח הקודש

בתקופה האחרונה לחיי הרבי מפאת חוליו היה הרבי עורך את סעודות השבת לברו בחדר לימודו למעלה, ובשבתות מיוחדות שזכינו שהרבי ירד לתפילה, בעלותו לביתו נאו"ק היה נשאר בסלון לעריכת הסעודה, היה זה בשבת שקלים תשע"ט בצפרא דשבתא זכינו שהרבי ירד לתפילה ואחר כך נשאר בסלון לסעודת עתיקא קדישא, בראותי כן מיהרתי בסעודת השבת בביתי בכרי לחזור למיטאג טיש', בבואי היתה דלת ביתו נאו"ק נעולה, הבנתי שהרבי מפאת חולשתו ציזה לנעול בכרי שלא יבוא קהל, חשבתי לחכות עוד דקה שתיים כי פעמים שמגיע נכד ופותרים לו הדלת וגם אני אזכה להיכנס, ואם לא אשוב לביתי, לפתע פתח אחד הנכדים את הדלת מבפנים ואמר לי 'הרבי אמר לי לפתוח לך הדלת', כשנכנסתי ראיתי את כולם מחייכים, גם הרבי התפלא ושאל למה מחייכים, השיב אחד המסובים 'א' האפענע רוח הקודש' (רוח הקודש ברור), שהרבי ידע שרבי אהרון עומד מאחורי הדלת.

השיב הרבי זה רוח הקודש? ! בואו ואספר לכם מהו רוח הקודש בעובדא שהיה אצל אבי הק' זיע"א שפעם אחת באה אשה לפני רבינו מוהר"ם זיע"א שהתאלמנה מבעלה וביקשה ישועה לשידוך שמתמחה מלבוא,

'שאל אותה הרבי היה לכם ילדים? 'לא', השיבה, 'זהאם לבעלך היה אח?' שאל הרבי, 'לא', השיבה, הפציר בה רבינו 'תנסי להיזכר אולי יש לו עוד אח', עד שנזכרה שאכן יש לו אח ברוסיה והוא מאחורי מסך הכרזל, אמר לה הרבי 'את חייבת בחליצה' - ואחר כך תיוושעי', וכן היה שחיפשוהו ומצאוהו והיא קיבלה ממנו חליצה ומיד נושעה, 'זה רוח הקודש' סיים הרבי 'אבל זה שרבי אהרן עומד מאחורי הדלת זה לא רוח הקודש'...

לרבות אחיך הגדול

איתא בגמ' 'כבר את אביך ואת אמך, את לרבות אחיך הגדול', נראה לי שהרבי היה בענין הזה יחיד בדורו ובכל הדקדוקים.

הכבוד הגדול שהרבי רחש לאחיו תאומו כ"ק אדמו"ר שליט"א מרחובות היה ידוע לכל, והרבה עובדות אפשר לספר, פעם אחת במוצאי עשרה בטבת תשע"ג נסעתי לאסיפת הורים בשיבת מכונבא, אחרי המתנה ארוכה מאד נכנסתי למשגיח הרה"ג מנחם ארלנר שליט"א ואמר לי מיד - אצל בנך הכל בסדר ואין לנו על מה לדבר, אבל תספר לי משהו על רבך שליט"א, והוספך - ראיתו לפני זמן קצר בחתונה ורואים עליו שהוא לא כאן, האם תמיד זה כך? תספר לי משהו, אמרתי לו שיש קבלה אצלנו שאין מספרים על רבי בחיים חיותו, אבל הוא הפציר בי מאוד ואמר לי שאני יוצא עד שאני מספר, בלית ברירה סיפרתי לו, והחלתי לספר שכמה חרשים אחר פטירת אביו הק' עזב הכל ולקח את 'הטלית בייטעל' בעירום ובחוסר כל ועבר לקרית גת שהייתה אז מקום שממנה מכל הבחינות, בכרי שלאחיו תיכין מלכותו... 'מספיק', אמר לי רבי מנחם 'אתה יכול לנסוע לחיים ולשלום לא צריך יותר מזה'.

ידוע שכשהיה רבינו על ידי אחיו הגדול לא נהג כלל במנהגי אדמו"רות, גם ידוע תמיד שלא היה מקבל קוויטל ע"י אחיו וכמה פעמים היו כן, בשמחה האחרונה בחיי הרבי נישואי הרה"צ יחזקאל שרגא שליט"א בן כ"ק אדמו"ר שליט"א, חודש כסלו תשע"ט, היה רבינו בעת חוליו וכמעט שלא קיבל קהל, מכיוון שהיה הרבי בחתונה חפצו הרבה אנשים לתת קוויטל להזכיר עצמם מול פני הקודש, ואני ביודעני שאין הרבי לוקח קוויטל ליד אחיו לא רציתי לכתוב, אך משנברו ההפצרות מכל כך הרבה אנשים, קיבלתי את טענתם שאין קבלת קהל כבר

יומא דהילולא קרישא
מצד יקי הדורות זיע"א

גרעם הנשמות

הרה"ק ר' דב בער המגיד ממעזריטש זיע"א

♦ י"ט כסלו תקל"ג ♦

תולדותיו: נולד בעיירה לוקאטש לאביו ר' אברהם. יש מסורת המספרת על מינויו של המגיד ממעזריטש ל"ממלא מקום" על ידי מבחן שערך הבעש"ט: כל אחד מתלמידיו נתבקש לומר 'מהי העצה נגד הגאווה'. התשובה של המגיד הייתה: 'אין עצה נגד גאווה. כי כשמצאים על הר אפילו לא יודעים שאנו על הר, ואפשר רק להתפלל להנצל מהגאווה'. תשובה זו נתקבלה על דעת מורו ורבו ומיד מינהו לממלא מקומו, עוד בחייו. לאחר פטירת הבעש"ט בחג השבועות ה'תק"ך נבחר המגיד כרצון רבו לממלא מקומו. והתיישב במעזריטש, שהפכה למרכז תנועת החסידות. ידוע שכל ימיו סבל על רגלו השמאלית והיה מרותק למיטה, והבעל התניא אמר ע"כ שחסד עשה עמו ה' כן, דאם היה המגיד רק מזיו רגלו השמאלית היה כוח לסט"א, וכל תזוזה שרק עשה הפך עולמות, זמן מועט לפני פטירתו, התיישב באניפולין ובה נפטר ונקבר ב"ט בכסלו ה'תקל"ג.

הקוד היה מקפיא עצמות. הסוס כנראה תעה בדרכו, משה ישב בעגלה והבין שאם לא יעשה מעשה בדחיפות הוא יקפא למוות. בליית ברירה החליט משה להביט סביבו ולראות היכן יש נקודה של אור. כאשר ראה מרחוק אור מהבהב הורה לסוס לצעוד בין עצי היער לכיוון האורות שהלכו וגדלו מרגע לדגע. הם הגיעו באישון לילה ואפילה לעיירה מעזריטש.
בין בתי העיר אמנם רבצה תרדמה עזה והכל נמו את שנתם, אך בית אחד הפיץ אור קלוש, בבית זה התגורר המגיד של העיירה שנודעה על שמו לדורות עולם, רבי דוב בער המגיד ממעזריטש, תלמידו הגדול וממשיך דרכו של הבעל שם טוב הקדוש.
המגיד ממעזריטש ישב וספק בתורה לילות כימים, גופו הקדוש כמעט ולא טעם טעם של שינה. לשמע דפיקותיו של משה בדלת, פתח המגיד והכניסו במאור פנים של מצוות הכנסת אורחים.
בבוקר, לאחר שישן, התפלל, אבל ושתה, נקרא משה אל המגיד, וכך אמר לו הצדיק: "אתה מגיע מן העיר סלוצק שבליטא, ולא לזונם טעית בדרכך, אלא מן השמים נסתב כך, כאשר יצאת מביתך היה בך חולה מאוד". האברך נענע בראשו בהתפעלות, ראה שלפני הצדיק גלויים כל פרטיו ומעשיו, הוא הבין שאיש אלוקים לפניו, והטא אחזו לברי המגיד.

המגיד המשיך בחזונו את העתיד לקרות בצורה מפליאה: "למרות שבעידכם משתוללת כעת מגיפת ילדים איומה, אין לך מה לדאוג, כי בנג יהיה בריא. הן תרע שכל בני העיר ודבניה מחפשים את הסיבה שבשלח פרצה המגיפה. מי הוא זה שחטא כל כך, ובשלו יצא הקצף על בני העיר.
"כאשר תגיע לעיר, תיערך ברית מילה לבנו של פלוני אלמוני תושב העיר, אתה תהיה בין המחזנים לברית שתיערך בנוכחות רבני וגאוני העיר. בברית המילה הזו יקום מישהו וילחש באוזני הנוכחים על אברך מסוים, שהוא-הוא החוטא הגדול שכולם מחפשים, וידיו כאלה שיביישוהו על "חטאו" - למרות שהינו צדיק ונקי - וידיו כאלה שאף יבו אותו.
"אתה" - זוהי המגיד וקדוש את משה ההמום - "תעמוד מן הצד, אל לך להתערב כלל במהומה. בין הקרואים לסעודה יהיה זלמן, העשיר הגדול. זלמן זה הינו חוטא ובעל עבירה מופלג, ובשלו אידעה הרעה הזו. בשלב מסוים יתקדם זלמן הגביר לעבר ראובן וידיים את ידו להכותו באמרו: אתה הוא הגורם למגיפה. "וא אז, תרים אתה את ירך ותעצור את זלמן הגביר. תתפוס בחזקה בידו ותקרא בקול רם כי הוא החוטא, וכי אם לא ישוב מדרכו הרעה ינדותו רבני העיר".
משה היסס. הוא הרי מסכן את עצמו ואת מעמדו, באם זלמן הגביר יסרב להודות על חטאו, יקצפו בני העיר על משה שהתערב במעשה לא לו. אך המגיד הרגיעו: "ערב אני לך, שברגע שתקרא באוזניו בקול, 'כן תודה כי אתה הוא החוטא, וידה זלמן מעצמו על חטאו והמגיפה תיעצר". "ואם לא תעשה כדברי" - הוסיף המגיד להוזהר את משה - "דע כי בנג מות ימות כדרך שאר ילדי העיר".

למשה לא נותרה ברירה. הוא עשה ככל אשר ציוה עליו המגיד וקדוש, ודבר מדבריו לא נפל ארצה. כך הציל המגיד ממעזריטש קהילה שלמה ממגיפת ילדים אכזרית.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

הרכה זמן ועל כן רשמתי קוויטלך, וכמה אנשים ניגשו לרבי במשך החתונה והמצוה טאגן אבל הרבי לא הסכים לכך על אף כי גברה בקשתם, בדרך הביתה אחר החתונה גער כי הרבי מאוד, למה כתבת 'קוויטלך'? 'לעבן ברירער נעמען א קוויטל!?! (ע"י אחי אני אקח קוויטל!) 'אתה הרי יודע שאין מושג כזה'.

שוב היה בעת שמחה במשפחה כשהרבי קם ל'בארעקן' הלכתי אחורי הרבי ולא שמתי לב שאח"כ קם הרבי שליט"א מרחובות והלך מאחורי, כשלפתע הפנה הרבי את ראשו לאחור לראות היכן אחיו, וכשראה שגבי מופנית לאחיו גער "דרך ארץ" גערה שהרעידה נימי ליבי, והחוה בידו שאוזו הצידה.

♦ מרתן בסתר ♦

ואסיים מה שאין ידוע כל כך לאנשים, שכמעט מרי חודש נתן הרבי בידי מעטפות עם סכומי כסף גדולים לחלקם לאנשים נצרכים על אף שלא נמנו על חסדיו קרעטשנפן, והזהיר אותי לכל יראה מאן רחא, וכן שהמקבל לא יראה ולא ידע בשום אופן שזה מגיע ממנו.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ברכת מזל טוב

קדם אבינו רועינו עטרת
דאשינו ונוד תפארתנו
הוד כ"ק מרן
ארמו"ד שליט"א
לדגל שמחת ההלואקה
לביד זינך מנחם נחום נ"ו
בן חרב"ן זרה"צ ר'
צבי נחמן טווערסקי
שליט"א
ה'ר שינו לרות ממנו
ומכל יצ"ח רוב תענוג
ונעת דקדושה

הודעה משמחת

למבקשי ה'
בעוה"ש"ת החל מהשבוע
בכל יום רביעי תיקיים
שיעור בספח"ק
ליקוטי אמרים
תניא
ע"י כ"ק מרן
ארמו"ד שליט"א
בביתנו"ד "תפילה למשה"
בשעה 8:30 בערב
בברכת הנהיה

ברכת מזל טוב

להחתן המופלג בתו"ש
הר' דוד משה זאב
קניגסברג נ"ו
בן ידידו זרה"ח ר'
יוסף הלל ז"ל
לדגל גישואו בשעתומ"צ'
ביום שלישי פר' וישב הבעל"ש
ה'ר שיעלה היוונ יפה לקשר
של קימא, וזכה לבנות בית
נאמן בישראל, ודרות ישרים
ומבורכים, ותרווח אמו תחי
וכל המשפחה רוב נחת
דקדושה

ברכת מזל טוב

שלוחה לידידינו זנבנד
עוסק בצרכי ציבור באמונה
עומד לימינו בכל עת
ה'ר' אברהם ברוך
ה'ר'
י"ר אנדנת ישראל בקרית נת
להחתן הר"ר פנחס מנחם
לבקוביץ ה'ר'
לדגל וולדות יתן/ ונבד לפזיט
ה'ר שיזכה לגלות לתורה
לחופה ולמעשים טובים, וידו
מדם ומכל יצ"ח רוב נחת
דקדושה

לשובת נשמת

הרה"ק ר' דב בער
בן ר' אברהם זצוק"ל
המגיד ממעזריטש
לדגל יומ"ד י"ט כסלו
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
תפס ע"י הרפץ בעולם שמו
נרבת
ידידנו הנבדד והנעלה
עוסק בצרכי ציבור באמונה
ה'ר' אברהם
ברסלר ה'ר'
לדגל הולדתו כבוד למול"ט
ה'ר שידוה מדם ומכל יצ"ח
רוב נחת דקדושה

כוס תנחומין

משגרים אנו לידידנו הנבדד
איש חי ורב פעלים, רודף צדקה
וחסד, ראש וראשון לכל דבר
שבקדושה,
ה'ר' יוסף מצליח ה'ר'
על פטירת אביו
ה'ר' אברהם ב"ר משה ז"ל
ממונטריאל - קנדה
המקום ינחם אתכם בתוך שני אבלי
ציון וירושלים ולא תסיפו לדאבה
עוד, ולא ישמע עוד שיר ושבר
בנבלכם, ומוח"ז דמעשה מעל כל
פנים ונאמן אמן

לזכות

אברהם ישעיה בן ציון
בן היה גילה
להצלה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, עושר ואושר וסייעתא
דשמאי מרובה אמן
זמנים לשב"ק
אופק קרית נת
חדלות נרות: 4:17
יציאת השבת: 5:17
זמן ר"ת: 5:49

